

Издава три пъти седмично
и поведомки, среда
излиза.

АБОНАМЕНТА Е:
Годишен 150 лв., 1/2-год.
80 лв., 3-месечно 45 лв.
Абонамента започва на
всяко 1-во число от ме-
сеца. — Винаги предплаща

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Вѣстникъ за търговска и индустриална защита и информация.

Редакторъ - издатель: П. Д. Драгулевъ.

Цените за обявите са
За 1 кв. сантиметр 2-50
лв. за годишен, за 1-месечен
публичност 1-50 лв. за едно
публикуване; балванс, ре-
шенска, циркуляр и прото-
коли по 1-50 лв.; ре-
гистрация на търговски и
индустриални фирми 10 лв.
Всичко по се отнася до
вѣстника се адресира до
"Търгов.-Промисленна За-
щита", Варна, "Вестник" 8.

ИТАЛИЙСКА И БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКА БАНКА

Капиталъ 24,000,000 лв. резерви 1,705,000 лв.

основана отъ „Банка Коморчале Италия“, Милано.

Капиталъ лири Итал. 500,000,000, резерви лири
Итал. 280,000,000

Варненски клонъ

Извършва всички банкови операции

Насетна служба („Safes“)

Давъ подъ наемъ касети за ценни книжа, бижутерии
и пр. по следните условия:

Размѣръ на касета:	полугодишенъ наемъ	годишенъ наемъ
10 на 26 на 53 см.	лв. 150	лв. 250
18 " 26 " 53 "	" 250	" 400
37 " 26 " 53 "	" 500	" 800
18 " 51 " 53 "	" 500	" 800
37 " 51 " 53 "	" 1000	" 1750

Пътнишки чекове („Travelers Cheques“)

Въ английски лири, италиански лири, долари и французки
франки удобни за пътници и студенти, платими при пре-
дварително известие, и безъ формалности.

9 12

Отъ Банката.

БЪЛГАРСКА БАНКА АКЦИОНЕНО ДРУЖЕСТВО

Капиталъ 30,000,000 лева напълно внесени.

Резерви 2,000,000 лева.

Централа СОФИЯ.

Клонове:

ВАРНА, ПЛОВДИВЪ, РУСЕ, СЛИВЕНЪ

Телеграфически адресъ: ПРОМИШЛЕНБАНКЪ

Извършва всички банкови операции въ България
и странство.

САСОНЪ ПИНКАСЪ & Co

Централа СОФИЯ. Клонъ ВАРНА.

Търговия съ кожи и върнени храни.

Телер.: ПИНКАСЕЛЕ.

БРАТЯ ИВАНОВИ

ПОПОВО-ВАРНА.

Търговия съ върнени храни за своя и
чужда смѣтка.

Телефонъ Попово 6, Варна 77. Телеграф. адресъ: ИВАНОВИ.

По насърчението на мѣстната индустрия.

Съ удоволствие четохъ въ-
рнитъ екипации и нещата за-
щита, които се правят на ю-
тени индустрия въ нашата
страна, последователно съ две-
тъ етапи въ „Търг. Пром.
Защита“, озаглавена: „Пог-
решно и неум-отно“, отъ
Върб.

Нѣмамъ намѣрението да пра-
вя защита на самата тая те-
ма, че всѣка разумна държа-
ва се стреми и полага усилия,
като прави най-големитъ жер-
тви, да си създаде — да има
индустрия тъкмо такава, как-
вато ѝ е най-потребна, или
както г. Върб. казва: която
ѝ е отъ първа необходимостъ,
ако дори ти е ваставена да
достави необходимитъ мате-
риали отъ другия край на
свѣта.

Такива помощни индустрии
за вътрешнитъ си нужди
всѣка разумна държава си ги
създава и е длъжна да си ги
създава, безъ огледъ дори, че
тъ въ нѣкои случаи могатъ
да повредятъ на нѣкои тѣх-
ни мѣстни производства на
първични материали или да-
же на нѣкои тѣхни индуст-
рии отъ друго естество. По-
да се ползватъ дами покрива и
надвишаватъ вредата и загубата.

Но азъ ще сиръ още на
една основна причина, която
налага на всѣка страна и на
всѣка държава, която добре
разбира отъ нуждитъ си, да
създава и протектира индуст-
рии не само по условията,
които ѝ се представятъ отъ
производството на собствени-
тъ ѝ сурови материали, но и
тогава, когато материалитъ сѫ
чужди, се доставятъ отъ дру-
ги страни.

Като главни и обществени
причини г. Върб. признава:
а) да се създава работа за
безработнитъ или свободнитъ
ржце въ страната; б) да не о-
ставена страната да изнася
паритъ си въ чужди страни
за доставяне чужди индуст-
риални произведения; в) да
утилизира свои собствени су-
рови произведения въ свои
собствени фабрики и чрезъ
фабрикати, да изнася суро-
витъ си производства въ
чужбина.

Напълно сподѣлитъ тия ос-
новни причини. По пропус-
ната е една, четвърта, при-
чина. Ней ще изтъкна азъ.

Индустрията, ако може та-
ка да се охарактеризира, е
неонастни стопански молахъ
— колкото повече капиталъ
се влиза въ нея, толкова
повече тя гъта — гъта и
върви напредъ, развива се,
расте. Съ растенето на ин-
дустрията, която прибира и
туря въ действие и най-дреб-
нитъ народни стопанства,

обаче, растатъ и самитъ ка-
питали, расте и крепне сто-
панството самата страна, бо-
гатѣе самия народъ, чийто
въри и дребни стопанства,
едри и дребни капитали на-
миратъ приложение въ про-
дуктивни стопански цени и
растатъ, удвояватъ се и се
утрояватъ.

Не бива да отричаме, че
макаръ и една отъ по малко
напредналитъ културно и ма-
териално страна, че макаръ
и съ екстензивни наченки на
вътрешното ни производство,
въ народитъ ни има залежа-
ли и въ нищо не оползотво-
рени капиталъ. Не сѫ голѣми,
не сѫ много, но въ народа
ни има капиталъ мъртъв, кои-
то търсятъ своето приложе-
ние въ стопански предпри-
ятия, които сѫ съ перспек-
тива за растежъ, следовате-
лно, за растежъ и на самитъ
тѣхъ — капиталитъ!

Ито, следователно, четвър-
тата причина — индустрия-
та се създава и поради нуж-
дата да намиратъ полезно
приложение излишнитъ и сво-
бодни спестявания, да се раз-
работватъ и мъртвостоящи
капитали. Естествено е, че
този приложение, необходимо
нужно е да се налага въ
такива индустриални пред-
приятия, които, като опособ-
ствуватъ за стопанското пов-
дигане на страната, да даватъ
оживяването просторъ на
самитъ капиталъ тоже да
растатъ.

Така, че причинитъ, на
брой четири, трѣбва да се
формулиратъ, както следва:

1-ва създаване работа на
безработни ржце;

2-ра запазване страната
отъ да изнася паритъ си за
да достави чужди индустри-
ални произведения за нужди
тъ си;

3-та да поощрява овеето
мѣстно производство на су-
рови материали, които като
преобръща въ фабрики, да
изнася въ чуждитъ пазари и
така да внесе въ страната
първични пари срещу работ-
нически трудъ, материала
и пр;

4-та да се разработватъ
свободни народни спестявания
и мъртвостоящи капиталъ.
Werbenung.

Къси съобщения.

Американскитъ благодетели
превъ 1924 г. сѫ пожертвували
за благотворителни цели 1,577
милiona долара. Рокфелеръ е
подарилъ 575, а Карнеджи 350
милiona долара.

Реколтата на сивитъ въ Бос-
на и Сърбия обещана да бѣде
голяма.

Франция повдигна ценитъ на
всички тютюневи качества.

— 0 —
Полша въ последнитъ години
издигна 40 фабрики, които мо-
гатъ да се преобърнатъ въ та-
кива за оръжия и мuniции.

— 0 —
Австрия уволни 100 хиляди
чиновници по искането на Об-
ществото на Народитъ за да
облекчи бюджета си.

— 0 —
Индекса на ценитъ въ Аме-
рика, на едро, въ края на мартъ
бѣше 158.70, а въ края на априлъ
153.18.

— 0 —
Индекса на ценитъ, на едро, въ
Чехославия е понижень отъ
1034 превъ мартъ на 1019 въ
априлъ. Най голѣмото спадане
достига до 3.2%.

Отъ речитъ въ търгов. камара.

Въ равняването по законо-
проекта за насърчение на мѣст-
ната индустрия въ сесията на
Варненската търговска индуст-
риална камара, на 10 мартъ и
въ другитъ дни т. г. действител-
нитъ членове г. г. П. х Стой-
чевъ — Габрово, Върбанъ х.
Ганчевъ — Варна, Архитектъ
Коваровъ — Търново, В. Щер-
бановъ — Горна Орѣховица,
Д. Ивановъ — Попово, и др.
всѣхъ думатъ да се изнасятъ
принципиално върху идентъ и
принципитъ, на които ще трѣб-
ва да се гради закона, който
отъ 1 януарий 1926 год. ще
трѣбва да влезе въ сила и дей-
ствие за да даде необходимото
правилно и ефикасно насър-
чение на родната българска
индустрия.

Има какво да чуятъ и да
научатъ избирателитъ на спо-
менатитъ г. г. действителни
членове на камарата отъ про-
изнесенитъ отъ тѣхъ принци-
пални, иже, но умни речи и
ние още тогава обещахме, сѫ
изводи макаръ, да публикуваме
тия речи, вѣсѣгащи развити
клонове на индустрията. Отъ
днесъ почваме да изпълняваме
това си обещание.

Г-нъ Върбанъ х. Ганчевъ не
беше единъ отъ първитъ, кои-
то говориха, но ние, предвидъ
краткостта на неговата речъ,
отъ него почваме да обнарод-
ваме последователно речитъ.
Г-нъ х. Ганчевъ въ своето кж-
со предисловие казва, че не мо-
же да се съгласи съ резервен-
чина по закона за отлагането
още съ една година гласуване-
то на новъ законъ за насър-
чение на мѣстната индустрия,
а въпреки напълно казаното
отъ предговоритъ — закона
още тази година да стане за-
конъ и на индустрията да се
осигури просторъ за правилно
и успѣшно развитие. „Всѣко ва-
къснѣване е пагубно. Всички
данни за изработването на единъ
разуменъ законъ сѫ събрани,
сѫ на лице и камаритъ ще си
дадѣтъ и трѣбва да си дадѣтъ
мнението още сега да не се ва-
къснѣва — парламента частъ
по-скоро да си каже думата.

„Друго. Говори се, че тритъ
съсловия — търговци, индуст-
рияци и занаятчи — сѫ въ
конфликтъ, различнитъ нѣтъ ин-
тереси ги поставятъ на различ-
ни становища. Нека ми бѣде
позволено да забележа, че по-
добно нѣщо нѣма и нѣма въ
що да ежествува. Напроти-
тритъ съсловия по интереси

КЕРАМИЧЕНЪ ОТДЕЛЪ

**Българско-Чехско Акционерно Д-во за
Захарна Индустрия — Гор. Орховица**

ПРОИЗВЕЖДА разни видове огнеупорни двойно
пресувани тухли, блокове, клинове, огнеупорно
брашно.

**Огнеупорността на тези изделия е изпи-
тана в Вишето Техническо Училище
в Прага, където се констатира, че тя
е 1720° С.**

КАХЛОВИ готварски печки и за отопление на стан,
приспособени за горене на дърва и кам. възгорна.

Марсилски керемиди и машинни тухли.

Изисквайте най-взбодни оферти от фабриката.

Телеграфен адрес: „Захарната“ Гор. Орховица.

по стремежът сж свързани помежду си — интересит им сж напълно общи. Заради тия си интереси тѣ сж длъжни да утвърдят рѣка за рѣка. Защото, развива ли се индустрията, развиват се и търговията; тѣ сж един за други необходими. Индустрията доставя на замянитѣ онова, което е тѣмъ нужно да се развиват; тя създава всички необходими условия и за обмѣната въ търговията. Ето защо голѣмото значение на индустрията, всѣки го съзнава и ценя.

„Тукъ се искаха мисли какъ сж се развивали нашитѣ фабрики. Сѣщото чухме и отъ реферата. Етапитъ, презъ който премина нашата индустрия сж неаброими и сѣзитѣ, млчителнитѣ сѣви, които тя преживе сж страшни, сж сѣрдце-раздиращи. Започната съ слаби, почти нищожни, капитални; следваща и съ постоянство упорито продължавана, при липсва отъ кредити и всѣкакви културни пособия, тя днесъ се памира на една степенъ на развитие, което дава прехраната минимумъ на 50000 души, хора на труда, на черния трудъ. Тя не може да остане въ бѣда, да не сѣщата степенъ; тя трябва да иде напредъ и по-напредъ; тя ще трябва да дава прехраната на стотици хиляди и на милиони хора на труда. И това е, което слага елементарната мисълъ на дневенъ редъ, което изтъква първата основна задача предъ борящитѣ се съ производството — какви насоки да му се дадѣтъ, какви улеснения да му се направятъ, съ какви пособия да се улесни и поощри да порасте — всѣки да произвежда, никой да не стои правенъ, безъ работа и никой да не яде на готово.

„Нека ми е позволено да кажа: индустриалнитѣ предприятия не сж едно лично достояние на лицата, които ги иматъ, не сж само едно лично благо. Индустриалнитѣ предприятия, въ всичката своя съвкупностъ, сж по-точно народно богатство. Това богатство, колкото е голѣмо, толкова по-добре е за народа. Толкова повече отдѣлни личности въ средата на народа, борящи въ него, благоприятствуватъ и — крепятъ народното благосъстояние.

„Ако имаме съзнанието, че индустрията е народно богатство, е единъ отъ най-силнитѣ извори за народното благосъстояние, ние съ всичкитѣ си сили трябва да я подкрепимъ; отъ държавна и отъ народъ, нашата индустрия трябва да бѣде насърчена. Не се ли насърчи, остави ли се да гасне, тя ще умре.

„До сега действующия законъ е създаденъ преди 20 години. Въ днешното време, въ сегашнитѣ нужди и коренно изменилитѣ се условия за развиването на индустрия, той е старъ,

той не отговаря на изискванията. Закона трѣбва да се измени и обнови.

Съ тия, горе долу, предварителни думи, които произведоха добъръ ефектъ и разколебаха неправилнитѣ сѣждения и кривитѣ убеждения у нѣкои отъ занаятчинтѣ, вжидебно настроени срещу индустриалцитѣ, г. х. Генчевъ пристъпи къмъ изработване членовѣтъ въ новия законопроектъ, който ще трѣбва да претърпятъ изменение или да се отхвърлятъ преди той да стане законъ.

„Азъ повдигамъ въпроса за доставкитѣ на държавата, каза г. х. Генчевъ: Не бива да се предпочитатъ чужденцитѣ. Нима не можемъ да изплатимъ ние съ нашата индустрия тия доставки? Но така е, когато наши отговорни хора не знаятъ даже какво се произвежда у насъ, които нѣматъ понятие до какъ е отишла и какъ може нашата родна индустрия, съ упоритѣ български трудъ и съ неимоверни жертви на български капитални, доведена до едно положение, което може да спестява голѣма частъ отъ българското външно въ българския народъ — да не се изписва навънъ. Съ санкции срещу нарушителитѣ, закона трябва да бѣде охраненъ отъ нарушение и съзнателно неизпълнение. Всичко, отъ което се пужда държавата и, което се произвежда отъ индустрията ни, трябва съ предпочитане да се доставя, изключително, отъ българското производство.“

По въпроса за районитѣ, които като изключение само по чл. 27 отъ законопроекта се даватъ, г. х. Генчевъ разви мисълъта си, че тѣ сж необходими поради българската психология. „На мнение съмъ, каза г. х. Генчевъ, че районитѣ трябва да се запазятъ. Най-първо да си кажемъ, ние сме българи. Българинтѣ не се стреми да направи нѣщо ново, а щомъ нѣкой направи нѣщо — петъ, десетъ и двадесетъ души бързатъ да го последватъ и надпреварятъ и ако могатъ да го повалятъ и сравняватъ съ земята, ако дори и себе си не пощадятъ. Тая е българската психология, тая е българската действителностъ. Така конкуренцията събива българския индустриалецъ, до като още не е закрѣпналъ, до като не е видѣлъ предприето си дѣло завършено.

„Това именно иска и повелително налага районитѣ да се запазятъ по законъ. А слабостта и недоразвитостта на нашата индустрия, охраната ѝ отъ чуждѣта конкуренция налагатъ измѣненята на закона да станатъ и то още тая година — да не се отлага нпротакъ работата.“

За Вратца.

Единъ отъ вътрешнитѣ наши градове, който е твърде много окъсненъ да се равняе стопански, но който може да стане важно средище на стопански и търговски напредѣкъ, като заобиколенъ съ обилни дарове на природата, които му създаватъ много благоприятни условия за културна и материална изителностъ, за културно и материално творчество, е гр. Вратца. Той има много по-добри условия за стопански и търговски равнотъ, нежели Плевенъ и много други вътрешни градове, защото околната му природа много повече изобилствува съ надземни и подземни богатства, предоставени на човешкия умъ, на външната предприемчива похватностъ да ги изпознава и да ги направи приносъ, да ги направи общо достояние на помилка и човешкото благуване.

Ако и до сега гр. Вратца, обаче, е останалъ много по-назадъ отъ Плевенъ и отъ много други градове, това може да се обясни само съ едно: съ инертността, общо вѣето, на населяващия го елементъ — съ слабото поддаване на маситѣ му на културата и съ консервативния духъ на неговата интелигенция и на ония, що бораватъ съ капиталитѣ. По право кавано: съ духътъ на познатото отъ турекитѣ времена чорбаджийство, което не лесно се поддава на съвременния духъ и култура.

Въ лицето на известнитѣ трима-четирма г-да Орововци, Стубленски и други, наистина, въ Вратца бѣ проблемна стремежъ къмъ индустрия. Известнитѣ врачански пайтони и желѣзни каси създадоха една малка слава за Вратца и дадоха анакове, че тя се пробужда и насочва въ единъ истински пътъ на стопанско и икономическо развитие. Въвврата, че въ Вратца настѣгна нова историческа стопанско-икономическа ера стана още по-силна, когато се построи и пуена въ ходъ конпринено-тектилната тъкачна фабрика на окръжния съветъ въ сѣщия градъ. Но напразно. Тая въврата бѣ невъзможна. — Вратца едва бѣ почнала да дава знакове, че се нареджа къмъ градовѣтъ съ голѣмо стопанско и културно бѣдѣще; едва почна съживяването си; едва почна да блещука като мѣсто, където се зарежда стопанска и търговска култура; едва направи само първата крачка въ тая посока и . . . спрѣ. Млчно съкрушени консервативенъ духъ, старото чорбаджийско схващане не отстъпиха. Може би и завистта, и съперничествата, и партиящинитѣ напграха своята вредна роля и не допуснаха — и попречиха на Вратца да иде още една крачка по-напредъ. И тая градъ, по мило всичкитѣ добри условия на богата природа: изобилна водна сила, различни минерални богатства, богато-производителна земледѣлка околностъ — които обещаваха да го издигнатъ, както казахме, до извончната на едно отлично стопанско и търговско средище, до днесъ още стои на точката на замръзването.

Стои и би стоялъ дълго време още на сѣщата точка, ако новитѣ хора, съ новитѣ схващания и разбирания, съ подбудитѣ на съвременността, които изисква наредъ съ нуждитѣ да утврди и културата, която подтиква къмъ творчество и занеопания на нови новини за живота, за стопанския и културния животъ.

Съ удоволетвие четемъ въ в. „Трибуна“ следната къса бѣлжика:

„Реставрацията на тъкачната фабрика. Почна се реставрацията на окръжната тъкачна фабрика, едновременно и училището.“

Понотъ време донесе понипбелителни нужди и на Врат-

ца. Една отъ тия първи нужди е: тя да се равнедри, да се све-сти, да се отърси отъ всички старо-чорбаджийски предрас-ждѣци, да се освободи отъ бездейността и партиящината и да насочи всичката дейностъ на своята тревна интелигенция къмъ съзнателна работа къмъ стопанско и културно творчество.

Реставрацията на тъкачната окръжна фабрика е признакъ на всеобщо отревняване, е признакъ на всеобщо пробуждащото се съзнание, признакъ е, че Вратца ще стане средище на помилка за себе си и за окръж-та си, само при условието: като почне да работи, а не да партиванствува и то като почне да гради бѣдѣщето си само съ промишленостъ. Тъкачната фабрика има културно-просветната задача да подготви хора за конприненото тъкачество и да направи крайно необходимо бубо-вѣдството и свилопронизовството. Може би тая нейна задача е вече дълбоко съзнана за крайно полезна. Ние можемъ само да сърадаваме въ това.

И нека кажемъ, че отъ тукъ почва началото на доброто стопанско и търговско бѣдѣще на Вратца. Ако Габрово, сѣщо, започнало съ тъкачество, достигна да бѣде съ право кръстено български Манчестеръ, защо да не желаемъ да дочакаме денъ: Вратца достойно да посй името български Лионъ.

Werbenung.

Втората презбалканска желѣзница.

Всѣки си спомня колко млчно бѣше въ северната и северо-источната частъ на отечеството ни да се сношава съ неговата южна задбалканска частъ, като се принуждаваше да заобикаля по желѣзницата презъ София или по желѣзницата и по море презъ Варна за да иде въ отвѣд-балканската частъ по търговия или по друга работа наложена отъ нуждитѣ на живота. Това мѣчение, до известна степенъ за северната и северо-источната частъ на България, се премахна съ построяката на ж. п. линия Горна-Орховица—Ст. Загора. Тая презбалканска линия свърза Дунава съ южна България и създаде взаимни условия за край-дунавската частъ на страната ни и тая отъ отвѣдбалканската му частъ за стопанско обдѣление и взаимни търговско-икономически релации.

Источната частъ на отечеството ни, обаче, и при това прекосване на Балкана, продължава да си остава изолирана отъ южна България. За нея пътя до южна България не остава все така мѣчение, далеченъ и сѣжитъ. Населенията и отъ дветѣ тѣя части на отечеството продължаватъ да сж безъ всѣка връзка по интереси и по култура. Оставатъ си далечни едно отъ друго и безъ всѣкакви релации, безъ всѣкакви взаимни отношения, защото връзката, естествена връзка не е създадена. А тая връзка, тая естествена връзка би могла да бѣде само желѣзно-пътната линия, която ще обедини населението отъ дветѣ части чрезъ най-лесното разстояние. Това е ж. п. линия Шуменъ—Чалъ-Капакъ—Карнобатъ, която още отъ преди войнитѣ е не само въ проектъ, но бѣ почната и да се работи, да се трасира. Това е така наречената втора презбалканска линия, която съ 150—180 километра ще съкрати разстоянието въ променѣтутка между дветѣ части, които има да се свържатъ съ нея.

За насъ е напълно ясна перспективата, въ насъ е неуспорима грамадната културна роля, която ще играе тая линия въ създаването на взаимни връзки

между дветѣ населения, резултатъ на които ще бѣде голѣмото стопанско и икономическо повдигане на мѣстата, които ще свърже тая линия, като се нагне, преди всичко, отъ Шуменъ до Карнобатъ. Ролята, която ще играе тая линия ще бѣде толкова по-грандиозна не отъ това, че тя ще даде животъ и сила на два града — Шуменъ и Карнобатъ — да живеятъ като центрове на културата и търговията въ много по-висока степенъ, а за това, че тя ще пресече и насади култура въ единъ жѣтъ на отечеството ни, гдето варитѣ и никога не сж пропиквали, дѣто отъ векове и до днесъ никаква култура не е обитавала, обаче, дѣто природнитѣ богатства, въ своята девственостъ още, чакатъ майсторската рѣка да ги разработи и утилизира за живота.

Последнитѣ известия донасятъ, че министерския съветъ е решилъ да се построи въпросната ж. п. линия. Нищо по-похвално отъ това и нищо по-полезно за тая край отъ тая ж. п. линия. Тя ще даде животъ, тя ще принесе сѣжпоценни ползи на планинскитѣ населения мѣста между источна и южна България и ще ги направи богати и щастливи — ще ги процътити.

Фалшивитѣ баланси.

Пише ни единъ мѣстентъ аботъ:

„Съ чутовна ревностъ и енергия изпичавате търговцитѣ. Не давате прахъ да падне по гърбътъ ни. Това ви е и длъжностъ. Прекланямъ се предъ ревността ви и предъ ностоганството ви. Но ще си позволя да ви направя една бѣлжика, която и менъ самия — като търговецъ — не по малко засѣга:

„Даже и търговци, когато се ревниво защитаватъ, не бива да се изпада въ пристрастие — и въ пристрастната защита не бива да се отива до пароксизмъ. Защото и ние търговцитѣ имаме грехове и грехове такива, които много пжти могатъ да се квалифициратъ като престѣпления морални и юридически, заслужаващи не само критика, не само хулене, но и законно преследване.

„Въ многото лоши и безвѣстни навици и прийоми, които станали средство да се злоупотребява съ законитѣ и законитѣ мѣтроприятия на държавата — да не изключамъ себе си, защото като търговецъ и азъ нося отговорностъ за това, което е станало палтъ въ плата на болшинството отъ търговцитѣ — онова, което е най-отвѣстното, днесъ въ днесъ, е контрабандата и злоупотреблението съ фиска, на първо мѣсто криепето на сѣщинскитѣ доходи отъ облагането съ данци — фалшивитѣ баланси, които много отъ голѣмитѣ фирми глобяватъ да злоупотребяватъ съ доверието на държавата и да се изплъзватъ отъ данцитѣ.

„Не съмъ решенъ тукъ да давамъ фактически материалъ за фалшиви баланси на равни тютюнджийски фирми, които рѣдѣ години вече изписатъ фалшиви баланси за да се отърватъ отъ данци, нѣщо ще давамъ нѣкакви подробности за една голѣма манифактурна фирма на инородци, които вече рѣдѣ години печелятъ по милиони лева и станаха първи надъ първитѣ, а въ баланситѣ си, въписва по нѣкакви си 150 до 200 хиляди лева годишни печалби. Задоволявамъ се горедолу, само да намекна въ фирмата безъ да я наименовамъ. Но факта е фактъ — тая фирма капитализира милиони лева отъ

печалби, а на държавата не даде на дължими данъци нито 10% от това, което се следваше да получи последната.

„Ето, на тия и такива мерзости на търговци и търговеки фирми, които употребиха 100 начина, 100 метода за уреждане на фирмите си, до като намерятъ способ какъ да злоупотребяватъ държавата, азъ ви поканвамъ: окото ви да биде, ухото ви да е чуто. И... да изпълните много по-добре дължността си. Не всички търговци заслужаватъ защита. Някои заслужаватъ преследване жестоко, та и азъ даже ако бихъ попадналъ между тяхъ“.

Сгадо бивъ мъриша не може. И гора бивъ вълци — също. Досега се кои фирми се внасятъ и за коя, горе-долу, въ особености се намира, се фиксира. Познаваши обществото, че като е в борба съ престъпници и особено съ такива, които злоупотребяватъ съ държавата, нищо не е въ състояние да ни спре — водимъ я до край, до като или ние надвиемъ, или противника се сломи.

Внимаемъ актъ отъ писмото на нашия почтенъ абонатъ. Ще прочетемъ изтъкно всичко и ще изпълнимъ дългътъ си. Не ни плашатъ милионитъ — нашата принципна точка ще е меркостта и мерската личностъ; тя и най-важната и най-голямата да е, пакъ ще я уважимъ. Годиши, десетилетия ние се боримъ за търговския моралъ. Достойно ще отговоримъ и тоя случай.

Съюз — много съюз!

Съюз, съюз, съюз и само съюз; дребосъци и само дребосъци — нищо солидно нямаме ний. Бяхме съобщили за съюзъ на класаритъ — гласъ равенсепъ отъ Саниенъ. Сега чуваме гласъ отъ с. Лъжене за... съюзъ на амблантинитъ търговци! Тъ били „важенъ нервъ“ въ днешната търговия“ и гласътъ ги призовава да образуватъ съюзъ, съ него, като бодугантъ, да перътъ по главитъ праговетъ си и... „да бждатъ наследници отъ кадето трябва“. Имаме и имаме само съюзи войнственни, отбранимелни. А съюзи съ културни, чисто културни задачи и не съ своекорисни цели — не познаваме. Има два-три, но тѣхния гласъ е задушенъ. Тѣ не могатъ да се проявятъ предъ съюзчетата — предъ дребосъцитъ, които сж напипали държавата да иска въ права и помощи и само права и помощи — нищо друго. Какъ ще прокопса тая държавна, ако тя почне да се нарежда по прищевитъ на великого и да играе по гайдата на велики съюзъ?... Има индустриалентъ, търговеки и ванаатчийски съюзи, които сж концентрирали около себе си цетътъ на умнитъ промисленители — не сж ли достатъчни тия три съюза на третъ разклонения на промисъла, че велика отдала личностъ си прави отдаленъ съюзъ?

Уставитъ на всички тия съюзи минаватъ презъ ръцетъ на респективнитъ министри: вътрешнитъ работи, търговията, просветата и др. Тѣ държатъ ръцетъ си сини и червени карандашъ — да ги зачеркватъ. Доста е гризана държавата отъ гжеминитъ! Велики индустриалентъ, ванаатчий и търговецъ, дори и амблантенъ ако е, да се нарежда подъ горнитъ три респективни съюза, а печатарски, книжарски, амблантни и великакви отдалени и развличени съюзи и съюзчета да престанатъ — да престанатъ да сж гнезда на раздора и разединения на сепаритива.

Алв.

Искать банкова агентура.

Търговцитъ отъ гара Ишикаръ, по ж. н. линия Варна — Русе, Разградска околия, съ колективна молба се обърнаха къмъ Варненската търговска камара, да ги подкрепятъ въ искането и настояването имъ предъ централното управление на Българ. Народна Банка да открие клонъ, или, поне агентура въ тоя особено важенъ центъръ на цѣлата житна, дърварска, яйчарска, и пр. търговия на почти цѣлия Дели-Орманъ отъ бившата Кеманларска околия и на голѣма частъ отъ Разградска и Шуменска околии.

Знаемъ, че искането на ишикарскитъ търговци — придружено съ обетойни статистически данни за цѣлата годишна търговия и паричнитъ обороти тукъ — е вѣтъ подкрепенъ отъ камарата. И, като се сжди отъ спомянатитъ статистически данни, оказаната подкрепа е съвсемъ заслужена, защото гарата Ишикаръ е въ действителностъ единъ особено важенъ търговски центъръ, въ който се разиграватъ ежедневно съ етоци, а по-малко се случва да се разиграватъ и съ милиони лева. Тая гара съществува отъ преди повече отъ 50 години и великога е била съ важно търговско значение, бидейки единъ изходенъ пунктъ на трафика на цѣлото производство въ особености, на цѣлия източнъ и северо-източнъ Дели-Орманъ, на цѣлата юго-източна частъ на Разградска и северо-източна частъ на Шуменска околия, като е привлекла капиталитъ на не по-малко отъ 50 души капиталисти, въ ръцетъ на които е съсредоточена всичката житарска, дърварска, яйчарска, итичарска и пр. търговия по износа; а също и търговията съ колонналь, съ манифактура и пр. включително съ дребенъ и едъръ добитъкъ.

Самата гара по населеностъ се е разрастнала и развила до развиритъ на единъ градецъ, който импонира и съ своята култура и съ свитъ голѣми перспективни въ едно недалечно бждатъ да се равне и индустриално. Дветъ голѣми капиталистически модерни мелници сж турили тоя началъ.

За да иматъ леснодостъпенъ кредитъ, както търговцитъ, така и настоящитъ и бждитъ индустриалци необходимо нужно е и до сждъ справедливо е централата въ Б. Н. Банка да се отзове съ удовлетворение молбата на ишикарскитъ търговци за откриването клонъ или банкова агентура, която ще има да обслужва кредита не само на тая станция, а и на голѣмитъ села, тожде добри търговски центрове: Хърсово, Арнаутларъ, Юнузъ Абдалъ, Кеманларъ, особено Хърсово и Кеманларъ. Последното е мѣсто, където отъ турско време става най-голямъ седмиченъ панаиръ за добитъкъ и има много важни релации съ банцитъ.

Отъ дописнитъ ни.

Писматъ ни отъ града следното. Чакаме да отговорятъ отговорнитъ фактори:

— За работитъ на държавното горско стопанство Генитъ. Ада се прикава твърде много. Азъ не знамъ до колко сж основателни обвиненията и немога да ги изнеса предъ да ги проча. Каза ми се, че бивши крѣчмари и военослужащи, които по-рано изнемогвали материално, сега като чиновници въ стопанството издигали кѣщи по ва 200—300.000 лв. и живѣли на широко. Тона шокира гражданството и, основателно или не, дава материалъ за говорене.

Горското стопанство продало дърва на чиновницитъ отъ народната банка по 580 лв. тона, а сждото стопанство сключило договоръ съ тукашната популярна банка за 2000 тона дърва, които дърва популярната банка ще продава на своитъ членове по 470 лева тона.

Прави впечатление голѣмата разлика въ цѣната на дървата и че чиновницитъ ще горятъ дърва по ежжнъ съ 110 лв. отъ членовитъ на популярната банка, които сж търговци, ванаатчи и други професии.

Вървиемъ, че стопанството съ свои отговоръ ще задоволи любопитството на Варненскитъ граждани.

Б-но Ма.

Б. Р. За шефа ръководителъ на стопанството ние сме имали винаги добро мнение. И сега оставаме съ сждото мнение. Но очудваме се, какъ могатъ да се пропиратъ презъ неговата стѣрга пѣхове, които предизвикватъ критики и подвирения като горнитъ. Даваме мѣсто на горнитъ съобщения — безъ да носимъ отговорността — за да предизвикаме разяснения и осветления.

ОТЪ ЧУЖБИНА.

Унгария.

Унгарския банковъ картелъ се растури и процента на лихвата стана доста разнообразенъ. Голѣмитъ банки опредѣлиха следнитъ степенни: влогове, които се повръщатъ веднага се приематъ по 7%, за едномѣсеченъ отказъ 10%, двамѣсеченъ 11%, тримѣсеченъ 12%. Среднитъ банки даватъ за по-дълго време 15—17%.

Полша.

Въ Полша се подготви образуването на единъ синдикатъ, който ще обгрне всички каменнопжглени мини. Цѣлта на синдиката е да се отстранятъ отъ рударскитъ предприятия минногодишнитъ дефицити. Неминуемо е повишението на ценитъ на въглищата.

Сърбия.

Сърбитъ сж намѣрили новъ изворъ отъ петролъ въ името на нѣкой си Вука Лимовичъ отъ Женацъ (сърбско село). Копалки единъ кладенецъ, на една дълбочина отъ 10 метра отъ земята, е бликнала не вода, както се е очаквало, а газъ, който въ течение на два часа е палъгилъ кладенеца. По качество тая газъ надминавала ромжиската.

Ромжния.

Ромжнското правителство е разрешило износа на едритъ трици. Изнесенитъ трици не могатъ да съдържатъ никаквоъ

процентъ брашно, подъ страхъ на отговорностъ съ глоба. Износното мито за вагонъ отъ 10 хил. кг. е 4000 лей, платимо въ здрави пари въ англ. лири, а именно 4 лири и 5 шилинга за вагонъ.

Забраненъ е износа на ситнитъ трици, наречени „Иримия“.

Италия.

„L'Italie au Travail“ отбелязва, че Италия презъ 1924 год. е изнесла изкуственна коприна за 319 милиона лирети — 1,780,000,000 лева! — Д-ното Société Sulaviscola въ годишното си събрание, напоследъкъ, е решило да повиши капитала си отъ 600 милиона лирети на единъ милиардъ лирети! Сждото д-во въ 1924 год. е имало чиста печалба отъ изкуственна коприна 60 милиона лирети. То строи нова голѣма фабрика за сждото производство въ Туринъ, съ която Италия ще вземе първо мѣсто съ фабрикацията на изкуственна коприна. Търсенето на тоя артикулъ въ последнитъ години е тъй голѣмо, че досегашнитъ фабрики мжно удовлетворяватъ търсенето. Пресмѣта се, че сегашното производство на такава коприна въ Италия достига до 9 милиона кг. Преди войната тя внасяше отъ вънъ, а следъ войната — обратно: изнася много повече отколкото внася. Най-голямъ въ вназаръ е Англия, следъ нея Австрия, Франция, Швейцария и др.

Лихвеннитъ проценти на европейскитъ емисийни банки.

Интересно е да се отбеляжи какви лихви плащатъ емисийнитъ банки въ разнитъ европейски държави.

Така: нашата Народна Банка плаща 9%, австрийската 11%, белгийската 5.5%, сѣрбската 6%, чехославянската 7%, данската 7%, английската 5%, французската 7%, гръцката 8.5%, холандската 4%, италианската 6%, германската 9%, норвежката 6.5%, полската 10%, португалската 9%, пруската 10%, ромжиската 6%, шведската 5.5%, швейцарската 4%, испанската 5% и унгарската 11%.

Споредъ това най-голямъ лихвенъ процентъ плаща Австрия и Унгария. Най-малкъ процентъ плащатъ Холандия и Швейцария.

Цивилнитъ листи на отдаленитъ владетели.

Цивилнитъ листи на владетелитъ въ лева възлизатъ

Получава годишно милиона

Италианския кралъ	255,300,000
Английския кралъ	231,788,000
Японския микадо	186,480,000
Испанския кралъ	119,880,000
С. Х. С. кралъ	108,788,000
Белгийския кралъ	84,360,000
Ромжеския кралъ	39,960,000
Шведския кралъ	35,520,000

Българския царъ	31,968,000
Холандския кралъ	29,970,000
Данския кралъ	22,200,000
Норвежкия кралъ	17,760,000
Люксембургския управителъ	3,418,800

Между туй, най-пече платенъ е владетеля на Снамъ, цивилната листа на когото е 359640000 лева. Но интересно е да се отбележи колко сж получавали сивленитъ владетели въ победенитъ държави. Вилхелмъ е ималъ цивилна листа 899600000 лева, Францъ Иосифъ — 879,620,000 въ годината. Обаче най-много е внамакъ руския царъ — 679,320,000 лева.

Председателя на Съединенитъ Штати на Америка получава 9 милиона и 35,000 лева годишно. А германския председателъ на републиката, фелдмаршала Хинденбургъ, получава всичко 5,940,000 лева. Безъ съмнение, другитъ председатели на републикитъ получаватъ и отъ това на германския председателъ по-малко.

Застѣта повърхностъ въ цѣлъ свѣтъ.

Агрикултурното бюро въ Римъ дава сведения, че застѣто пространство съ зимница (пшеница) е по голѣмо съ 40% отъ миналата година. Бюро въ тавогодишнитъ сведения внася и застѣната повърхнина въ Русия, която до сега не беше вписана. Миналата година бѣха застѣти 54'8 милиона хектара, а тая година — 57 милиона хектара.

Ражъ въ цѣлъ свѣтъ е застѣта въ по-малка повърхностъ. Дефинитивни сведения още не сж пристигнали, защото въ пролетъта се сѣе повечето ечемикъ и овесъ.

Лиящата.

Варна, 4 юни 1925 г.

Лиящата преживѣва своето обикновено бездействие. Въ ценитъ нѣма промѣни.

Кафето

У насъ върви къмъ затвърдяване. Въ странство премина паниката, която бе резултатъ отъ борбата между Америка и Бразилия. Ценитъ въ странство порастнаха съ 20% — отъ 76 шилинга, както се нотираха презъ 2 седмици, сега се нотиратъ върху 93 шилинга.

Ориза

Пашитъ цѣни сждитъ. Въ странство — Италия — 2'50 лирети 1 кг.

Дървено масло

У насъ цѣни непромѣненни. Въ странство 53 англ. лири.

Яйцата

Въ пазари ни по 1'30—1'40 бройка. Търсенето е оживено

Кредитна Банка — клонъ Варна.

Централа СОФИЯ, клонове РУСЕ, ПЛОВДИВЪ.

Извършва всички банкови операции: финансира при износни условия търговски и промишленни предприятия; открива текущи сметки; извършва преводи; скотира търговски портфейлъ; отпуска аванси срещу ценни книжа, полици и стоки; нулува и продава ценни книжа; дава гаранции; инкасира полици, документи и купони; приема парични влогове: срочни, безсрочни и на текуща сметка; издава спестовни книжки; издава кредитни писма срещу странство и за България; приема на хранение ценни книжа; приема влогове и извършва всѣкаквъ видъ други банкови операции.

КРЕДИТНА БАНКА

Варненски клонъ.

*) Защо ли не е важенъ факторъ въ стопанския животъ!

за консервиране. Въ странство се продават: Англия върху бавата 9 1/2 шиллинга, Швейцария 140 шв. фр., Германия сж. по 140 шв. фр.

Вълната.

Ценитъ на вълната тези дни въ странство сж паднали въ сравнение съ ценитъ през мартъ. Мерино вълна падна съ 15—20%, а другитъ видове, които сж по-долни, по 20—30%.

Стоковата борса.

Нѣма абсолютно никаква дейност. Втората половина на май изтече безъ да издаде какъвто и да е бюлетинъ. Фактически мъртвия сезонъ вече настѣпва за морето. Мѣрдави оставатъ още дунавскитъ пристанища, понеже Бранда продължава да купува плаващи стоки при сравнително добри цени — готова, натоварена на шлепъ стока (кукурузъ) се купува къмъ 5 лева. Но предвидъ, че нашата стока е опечена и е всички гаранции за плаването, ценитъ, въроятно, ще надминатъ 5 лв.

ХРОНИКА.

Намѣрени остатъци отъ селото на св. Ап. Методий. Сърбитъ побързаха да съобщатъ, че при копането на единъ каналъ въ парктъ на нѣкой си Хорински въ Веселимъ надъ рѣката Морава, сж намѣрени остатъци отъ крепостта на водния градъ. Известното за намѣреното предизвикало голяма сензация, защото се мисли, че крепостта произхожда отъ времето на Кизветъ на Велика Моравия (IX векъ). Върва се, че това е остатъкъ отъ старото село Велерадь, славното седалище на св. Методия. Ставатъ изследвания върху ископкитъ.

Конгреса на провинциалнитъ журналисти, по рано определенъ за 7 и 8 юни, е отложенъ за 28 и 29 августъ т. г.

Мѣстото дето ще заседава си остава Велико Търново. Централното съюзно управление ще направи постѣпки за допускане пътуването по желѣзницитъ съ намалени цени.

Министерския съветъ е решилъ да се продължи построяката на втората пребалканска линия Шуменъ—Чалъ Кавакъ—Карнобатъ още презъ текущата година. Построяката бѣ спрѣна по причина на войната.

Министерството на търговията подготвя голяма изложба отъ предмети, изработени въ про-

фесионалнитъ училища въ царството. Изложбата ще се открие на 12 юний т. г. въ София. Поканени сж всички професионални училища и ученицитъ да изпродатъ свои изработени предмети.

Ломската община е дала на откупчикъ правото крилина за върненитъ храни, като му е предоставила право да взима на крина по 1 левъ при закупуване хранитъ отъ произволителя, когато се продаватъ на ломския пазаръ и на крина по 1 левъ, когато сжцитъ храни се товарятъ на шлепъ или другъ корабъ за износъ отъ Ломъ за чужбина. Ломекитъ жигари търговци се почувствували засегнати отъ това двойно плащане и, протестирайки предъ министъра на вътрешнитъ работи, молятъ за отмишението на това двойно плащане.

Дружеството на варненскитъ търговци за пръвъ път ще вземе участие въ конгреса на Български Търговски Съюзъ. За таа целъ, въ добре посетеното отъ търговци общо събрание, на 1 того избра своитъ делегати г. г. Димо Калояновъ, В. Дръжковъ, Ва. Обрешковъ и Ва. Даскаловъ, които сж уговорени да се вѣдѣятъ за гр. Варна по вѣдѣващитъ го въпроси за неговото търговско положение, но само при инцидентно въникване на тия въпроси.

Най-сетне дочакахме часа и деня да се назначи общото годишно събрание за разглеждане и одобрение или отхвърлене баланса на Българ. Търг. Паракходо Д-во за 1924 година. Съвикано е за 9 часа сутринта на 23 юни т. г. Уракула ще изкодилюка, Петко ще „такво-звизкава“ и ще се свѣрши всичко по медъ и масло.

Габровскитъ обучащи съ революция, държана отъ здружението имъ, искатъ отъ правителството да наложи високи мита и да направи невъзможно внасянето отъ чужбина готови обуча. Тѣ порицаватъ сжщевременно голѣмитъ фирми, които „заради своитъ печалби“ внасятъ обуча.

Назначенъ е за началникъ на Бургаското пристанище г. инженеръ Минковъ, досегашенъ помощникъ на началника на Варненското пристанище. Мѣстото на г. Минковъ е заето вече отъ г. инженеръ Къневъ. Създаваме бургаски съвѣщание на единъ достоенъ и вънѣшно трудолюбивъ държавенъ служител, който остава въ Варна най-добри спомени. Г-ну Минкову честитимъ!

новата служба, която заслужено му се повери.

Подъ председателството на председателя на Варненската търговска камара г. К. Геневъ, комисия отъ представители на министерството на пристанищата, на търгов. камари отъ Варна и Бургасъ, на митницитъ и пристанищнитъ работници отъ сжщитъ градове, при участието на г. Варнен. окр. управителъ, на 31 май и 1 того преработи и гласува правилника за службата на пристанищнитъ работници. Преработения правилникъ ще се приложи следъ утвърдяването му отъ респективния министъръ.

Безиницието. Русе и София, до днесъ — 15-тия деня — не изплатиха поржчикитъ за вестникарска книга. Днеска редакциитъ си заеха една друга съ по малко книга, до колкото разполагаха и за следущитъ броеве книга пѣматъ. Само единъ отъ мѣстнитъ ежедневници разполагаше съ вестникарския форматъ, но и той го привѣрши. Ще се крепи съ книга отъ другъ форматъ. Но останалитъ

вестници, лишени и отъ него, въроятно ще спрѣтъ, до набавката на книга изъ провинциалнитъ малки градове, щомъ Русе и София не изпълнятъ поржчикитъ.

Въ конгреса на Български Търгов. Съюзъ ще взематъ участие делегати отъ дребно-търговскитъ организации и отъ питейнопродавцитъ. Избрани сж:

отъ организацията на питейнопродавцитъ г. Теодоси Атанасовъ, отъ манифактурно-кимелерийската организация г. Боянъ Абджиевъ, отъ комисонерско-експедиционната организация секретара г. Ст. Поповъ, които утре, 6 VI, ще взематъ въ София наедно съ делегатитъ на дружеството на варненскитъ търговци ангресисти.

АТАНАСИЯДИ, ЗИСИЯДИ & С-ве — ВАРНА.

Вносъ — Износъ — Комисиона — Представителство.

ПАРАХОДНА АГЕНЦИЯ

За телеграми: ФЕРЕКИДЪ.

Телефонъ № 232.

Колониалъ и бои на едро.

Всѣкога на складъ голѣми количества отъ прочутото първокачествено

Дървено масло Нацанулисъ и Гриманисъ Дървено масло МАСЛИНИ, волоски разни качества, ХАЙВЕРЪ (тарамъ), СМОКИНИ, САПУНИ бѣли и марсолоки, ХАРТИЯ амбалажна и КЕОИИ и всѣкакви други колониални стоки.

Всѣкакви бондѣйски артикули:

Нефтъ, тутналъ, бронзове разни, гипсъ, колофонъ, сини бѣлгийски, гумаланъ, и всѣкакви сухи бѣлгийски, емалови и други бои.

Акционерна Банка „НАПРЕДЪКЪ“

ЦЕНТРАЛА: Плъвенъ, Клонове: София, Варна и Червенъ-Брегъ.

Тел. № 22,

Тел. № 436, Тел. № 106,

Тел. № 9.

ИЗВЪРШВА всички банков операции.

Приема влогове срочни и безсрочни, както и по спестовни книжки при най-износни условия.

Извършва на комисионни начала покупко-продажби на всички видове зърнени храни на борсата въ Варна.

I-ВА БЪЛГАРСКА ЮТЕНАФАБРИКА „КИРИЛЪ“ (Акц. Д-во) Варна

Произвежда и има постоянно на складъ

ЗЕБЛА (коновирни)

ЗЕБЛА (коновирни)

Всички видове и размѣри

ТОРБИ (чували)

ТОРБИ (чували)

за храна, брашно, кашкавалъ, пашкули, вълна и др.

КАРПЕТИ (пѣтеки)

КАРПЕТИ (пѣтеки)

Разни кольори и широчини.

ТЮТЮНЕВИ АМБАЛАЖИ, ЧУЛЧЕТА И ДР.

Цѣни и условия най-износни.

Поржчки при фабриката или склада ул. „Гургулята“ № 25.

Телефонъ фабриката № 331.

Телефонъ склада № 282.

А. Парушевъ — Варна

Производство на захарни изделия: ЛОКУМЪ, БОНБОНИ, ХАЛВА, КАРАМЕЛИ и всѣкакви други.

Продажба на едро и дребно.

Локума, като специалитетъ на работилницата ни, превъзходствува сирексия и цариградския проч ти локуми, и въ България е безъ конкуренция.

SCOIETA ITALIANO DI SERVIZI MARITTIMI

Вързи рейси пощенски и търговски отъ Италия за Египетъ, Сирия, Гърция, Турция, Черното-Море и за Дунава.

Линия Тиренско Море—Дунава съ отбивания въ Варна и Бургасъ отъ и за по гласнитъ италиански пристанища и Марселия.

„ТЕКСТИЛЪ“ Акц. Д-во — Варна.

Прѣдлага отъ собственитъ си фабрики всички видове памучни платна, бѣлени и небѣлени, оксфорди и материй.

Телеграф. адресъ: „ТЕКСТИЛЪ“.

Телефони № 170 и 332.